

Pretor Advokat AS
adv. Eirik Bøe Sletten

Vår dato: 05.09.2022
Vår referanse: 21/74237 - 4
Deres dato: 09.12.2021
Deres referanse:

Endelig vedtak for Storfosen Gods AS for erverv av gnr. 160 bnr. 2 m.fl. i Ørland kommune - klage på omgjøringsvedtak etter konsesjonsloven

Sammendrag: Klagen tas ikke til følge. Statsforvalterens vedtak av 8.10.2021 stadfestes. Storfosen Gods AS gis ikke konsesjon for sitt erverv av landbrukseiendommen Steinan.

Landbruksdirektoratet viser til din klage datert 30.10.2021 samt tilleggsmerknader i brev 10.1.2022, på vegne av Storfosen Gods AS (SG). Klagen gjelder Statsforvalteren i Trøndelag sitt vedtak 8.10.2021 som omgjorde Ørland kommune sitt vedtak om å innvilge konsesjon til SG for erverv av gnr. 160 bnr. 2, 5, 25, 80 og 289, konsesjonseiendommen Steinan, i Ørland kommune.

Om eiendommen

SG v/eier Øyvind Christensen inngikk kjøpekontrakt med selger Kurt Vegard Sommervold om erverv av landbrukseiendommen Steinan for 6,6 millioner kroner. Selger har fram til nå vært bosatt på stedet.

Konsesjonseiendommen ligger på Storfosna, en øy med fergeforbindelse til fastlandet. I henhold til Gårdskart på internett består landbrukseiendommen av totalt 774,4 daa hvorav 116,4 daa fulldyrka areal, 37,5 daa innmarksbeite og produktiv skog på 9,6 daa.

I henhold til kommunens saksframlegg består bygningsmassen av bolig (byggeår 1981) med garasje, totalrenovert og tilbygd i 2016 og vurdert til å være i meget god stand, samt del av tidligere driftsbygning, med utvendig gjødselkum, som kan brukes til mellomlagring. Resten av den gamle bygningsmassen er rydda bort etter stormskade. Meglers verddivurdering av boligen som frittstående enebolig er satt til 5,6 mill. kroner.

Det er også et eldre naust ved sjøen som hører til eiendommen. Dette vil selger beholde, så fremt han får godkjent fradeling.

Av kommunens saksfremlegg går det frem at arealet og melkekvoten på eiendommen Steinan har inngått som grunnlag for melkeproduksjon på eiendommen «Solheim», som ligger på Storfosna, gnr. 160 bnr. 130 m. fl. tilhørende Tor H. Aune. Aune har 10 års leieavtale på dyrkajorda og melkekvoten på vel 74 000 liter, en avtale som ble inngått i 2020.

Det er en reguleringsplan for 15 hytter på eiendommen, og av disse er fire solgt. En av hyttetomtene er bebygd. Strøm og kommunalt vann er lagt ut til området, og det er opparbeidet vei til hyttefeltet. Avløp mangler. Av kommunens saksfremlegg går det videre frem at det er godkjent steinbrudd på Steinan, og at det er åpnet for å ta ut ytterligere 180 000 m³ fast fjell her.

I henhold til konsesjonssøknaden har selger rett til utskillelse av tre tomter til fritidsformål samt nausttomten.

Erverver Storfosen Gods AS (SG)

SG søkte 31.5.2021 om konsesjon for erverv av konsesjonseiendommen. I henhold til det opplyste erverves den omsøkte eiendommen som tilleggsjord for å legges til og drives sammen med SGs øvrige landbruksarealer. Erverver oppgir i konsesjonssøknaden at man ønsker å sammenføre eiendommene slik de historisk var før fradelingen i årene 1871-1929.

Erverver eier og driver landbrukseiendommen Storfosen, gnr. 160 bnr. 1, beliggende på øya Storfosna i Ørland kommune. Storfosen, naboeiendommen til Steinan, er på totalt 4376 daa fordelt på 677 daa fulldyrka jord, 45 daa overflatedyrka jord, 225 daa innmarksbeite, 433 daa produktiv skog og 2996 daa annet areal. Gården drives med kornproduksjon og noe grasproduksjon. Avstanden fra tunet på Storfosen Gods til boligen på Steinan er på ca. 2 km.

Kommunens vedtak

Ørland kommune fattet vedtak 7.7.2021 om å innvilge konsesjon til SG for erverv av konsesjonseiendommen Steinan, gnr. 160 bnr. 2, 5, 25, 80 og 289. I kommunens saksfremlegg av 30.6.2021 fremkommer:

Eiendommen har vært lagt ut for salg i åpent marked via megler siden høsten 2020. Landbrukskontoret har ikke fått opplyst at det er andre konkrete interessenter enn "Godset" som kjøpere. Naboer er forespurt om interesse. Selger opplyser at det har vært stor generelle interesse på nettet omkring salget av eiendommen, men ingen andre seriøse kjøpere har meldt seg.

Kommunen vurderte konsesjonssøknaden etter konsesjonsloven § 1 og § 9. Vedrørende konsesjonssøkers formål viser kommunen til:

Formålet med ervervet i denne saken er å sammenføre eiendommen med eiendommen til SG, forvalte jordressursene på en langsiktig og god måte og videreføre gjeldende avtaler på utleie av jord og kvote. Det legges fra kjøper også større vekt på en bedre utnyttning av utmarka til jakt og friluftformål. En er ikke kjent med evt planer for drift og videreutvikling av hytteområdet på eiendommen.

For øvrig har kommunen disse vurderingene:

Bosetting

Kommunen er i egne planer opptatt av å sikre bosettinga på Storfosna. Boplikten etter konsesjonsloven § 5 annet ledd forutsetter at det står en bygning på eiendommen som er eller har vært brukt til beboelse. I dette salget medfølger en bolig av høy standard som har vært bebodd til nå. Kjøper vil da som utgangspunkt få boplikt i fem år etter konsesjonsloven. Vi vil imidlertid i denne saken ikke kreve boplikt på Steinan.

Begrunnelsen er at ønsket om å styrke bosettingen kan, ifølge lovens retningslinjer, bare vektlegges dersom det er grunn til å tro at andre som ikke allerede bor i området, kunne ha ervervet eiendommen med sikte på selv å bo der. En er ikke kjent med at så har vært tilfelle her. I denne saken, som angår kjøp av tilleggsarealer med bolig, som skal sammenføres med Godset, anser en at bosettingshensynet vil kunne ivaretas fordi det er grunn til å tro at en ytterligere utvidelse av ressursgrunnet på Godset vil være med på å danne grunnlag for økt bosetting der. Eier av SG Øyvind Christensen bebor ikke Godset, men gården har egen agronom som bebor bolig tilhørende Godset like ved tunet.

Driftsmessig god løsning

Steinan er i utgangspunktet av en slik beskaffenhet at den driftsmessig sett burde kunne bestått som eget bruk. Bruket har jord- og kvotegrnlag samt våningshus, men mangler driftsbygninger, maskiner og besetning. Liten kvote er også begrensende for framtidig lønnsomhet og utbyggingsmuligheter, selv om det er sagt at små og mellomstore melkebruk skal ha prioritet i Innovasjon Norge. Arronderingsmessig er kjøpet en god løsning fordi Godset grenser mot Steinan. På Godset har eier brukt store ressurser på grøfting av arealer og istandsetting av bygningsmassen de siste årene, og det er derfor god grunn til å forvente at jorda på Steinan som trenger drenering også vil bli istandsatt. Likeledes er det fra kjøper sagt at det nå er planer om å ha større fokus på forvaltning av jakt- og utmarksressursene på Steinan. På denne bakgrunn vurderes ervervet å være en driftsmessig god løsning.

Skikkethet

Eier av Storfosen Gods har utvist stor vilje til satsing på opprydding, vedlikehold, og fornying av både arealer og bygninger på eiendommen. En del av arealene drives i egen regi, mens resten er utleid til aktive husdyrbruk. Godset har egen agronom ansatt som bor på bruket, og en anser at hensynet til skikkethet er ivaretatt i forhold til kjøp av Steinan.

Helhetlig ressursforvaltning

Kjøpet anses også, med bakgrunn i det som er sagt, å ville gi en god helhetlig forvaltning av ressurser og kulturlandskap.

Aksjeselskap som kjøper

Konsesjonsloven § 9 tredje ledd slår fast at det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. AS inngår her. Dersom et selskap med begrenset ansvar erverver landbrukseiendom, vil senere overdragelse av f.eks. aksjer i selskapet eller hele selskapet ikke utløse konsesjonsplikt. Dette medfører i utgangspunktet en grunnleggende skepsis til eierformen sett i forhold til personlig eierskap, som er det tradisjonelle i norsk landbruk og som erfaringsmessig stort sett har fungert godt i Norge. Men en søknad kan ikke avslås ut fra et generelt ønske om at aksjeselskaper ikke bør få konsesjon. Det er forutsatt i forarbeidene til loven at det skal være en reell mulighet for at selskaper med begrenset ansvar kan få konsesjon. Det må i den forbindelse foretas en konkret og

individuell vurdering der det sees hen til påregnelig utvikling av forholdene på eiendommen i tiden framover med den aktuelle eierformen.

En framhever her at det på Godset er utvist stor vilje og evne til opprydding, påkostninger og istandsetting. Eieren har i samtaler vært bevisst på at han ønsker å beholde AS som eierform på Godset, og at han har langsiktighet som prioritet en hva gjelder eierskap og utvikling av eiendommen. Det er pr i dag ingen grunn til, fra kommunens side, å betvile dette. Samtidig har han også synliggjort at han er opptatt av godt naboskap, godt samarbeid og rasjonell samhandling med aktive nabobruk på Storfosna. Gårdens agronom er aktivt med i beslutninger og drift på eiendommen, noe som indikerer stabilitet og engasjement sett fra kommunens synspunkt.

Prisvurdering

Kjøpet er underlagt prisvurdering, fordi det her er snakk om en landbrukseiendom som selges til en pris som overstiger 3,5 mill. kr. (konsesjonslovens § 9.) En legger erfaringstall fra tidligere salg i kommunen til grunn ved prisvurderingen. Tidligere konsesjonssaker viser en prisvariasjon på dyrkajord i området på mellom 4 og 10 000 kr, avhengig først og fremst av arrondering og dreneringstilstand. Det er en del areal med grøftebehov på den omsøkte eiendommen og vi vurderer at gjennomsnittsprisen blir noe redusert som følge av dette.

Bolighus med garasje	Kr 3 500 000
Uthus og gjødselskum	Kr 100 000
Gjennomsnittpris på dyrkaarealene kr 5 000 * 116 daa	Kr 580 000
Innmarksbeite kr. 1 500 * 38 daa	Kr 57 000
Skog og annet areal kr. 500 * 620 daa	Kr 310 000
Tilleggsverdi hyttetomter kr. 100 000 * 11 stk.	Kr 1 100 000
Tilleggsverdi steinbrudd 180 000* 5 kr/m ³	Kr 900 000
Sum	Kr 6 547 000

Prisen på eiendommen kan være høy, da det knytter seg stor usikkerhet i forhold til salg av hyttetomter og eventuelt salg av masse fra steinbruddet. Den vurderes ikke å være så høy at en vil anbefale å avslå konsesjon.

Statsforvalteren varslet omgjøring

Statsforvalteren i Trøndelag varslet omgjøring av kommunens vedtak etter forvaltningsloven § 35 tredje ledd i brev 12.7.2021. Statsforvalterens foreløpige vurdering var at det ser ut til at resultatet i saken er i strid med nasjonale føringer for praktisering av konsesjonslovens bestemmelser hva gjelder priskontroll ved erverv av landbrukseiendom, jf. konsesjonsloven § 9 a og adgangen til å gi konsesjon til selskaper med begrenset ansvar jf. konsesjonsloven § 9 tredje ledd. Landbruksdirektoratet viser til brev av 12.7.2021.

Konsesjonssøker har via sin advokat sendt inn merknader datert 12.8.2021. Ørland kommune har besvart noen konkrete spørsmål på e-post 26.8.2021. I saken ligger også e-post korrespondanse mellom Statsforvalter og Andreas M. Steen hos Heimdal Eiendomsmegling AS datert 25-26.8.2021.

Statsforvalterens omgjøringsvedtak

I brev av 8.10.2021 omgjør Statsforvalteren i Trøndelag Ørland kommunes konsesjonsvedtak etter forvaltningsloven § 35 tredje ledd. Statsforvalteren var av den

oppfatning at en konsesjonsinnvilgelse til SG var i strid med de nasjonale hensyn nedfelt i konsesjonsloven når det gjelder eierskap til landbrukseiendom.

Statsforvalteren vurderer de ulike hensyn etter konsesjonsloven § 9 første ledd og § 9 a. Statsforvalteren finner at bosettingshensynet, hensynet til driftsmessig god løsning og hensynet til en helhetlig ressursforvaltning taler mot at konsesjon innvilges. Statsforvalteren finner at hensynet til skikkethet, kulturlandskapet og en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling ikke taler mot konsesjonsinnvilgelse.

Statsforvalteren viser til at vurderingen av konsesjonsloven § 9 tredje ledd taler mot å innvilge konsesjon til SG og skriver blant annet at:

Vi kan derfor ikke se at det er nødvendig å overføre eiendommen til et aksjeselskap for å sikre fremtidig bosetting og drift av den. Det landbrukspolitiske målet om at eier og bruker skal være den samme er derfor sentralt.

Vi finner etter dette at konsesjonseiendommen er av en slik karakter at et personlig eierskap til ressursgrunnlaget den representerer, er i tråd med den nasjonale målsettingen. Statsforvalteren har, etter en samlet vurdering, kommet til at aksjeselskapsformen ikke byr på noen fordeler i forhold til den tradisjonelle eierformen i denne saken.

For øvrig behandler Statsforvalteren momentet om andre interessenter, hensynet til det kommunale selvstyret og adgangen til å omgjøre. Landbruksdirektoratet gjengir ikke ytterligere fra Statsforvalterens vedtak, men viser til dette i sin helhet.

Klage på Statsforvalterens omgjøringsvedtak

I brev av 30.10.2021 klager du på Statsforvalterens omgjøringsvedtak av 8.10.2021. Innledningsvis viser du til:

Formålet med ervervet er blant annet å sammenføre eiendommen med øvrige eiendommer som Storfosen Gods eier, og dermed dra nytte av en samlet og helhetlig forvaltning av ressursene.

Etter konsesjonssøkers syn er Statsforvalterens vedtak basert på vage antakelser om eiendommens beskaffenhet, og Statsforvalterens vedtak er i realiteten begrunnet i et ønske om at eiendommen skal eies og drives av fysiske personer fremfor et aksjeselskap.

Statsforvalterens vedtak er mangelfullt utredet og begrunnet, og beheftet med saksbehandlingsfeil og rettsanvendelsesfeil. Vedtaket må på bakgrunn av dette oppheves som ugyldig.

Landbruksdirektoratet gjengir hovedanførsle i klagen nedenfor:

- det er ikke gjort en konkret vurdering av hvorfor *dette* vedtaket medfører en dreining av praksis i klart uheldig retning. Statsforvalterens vurdering er utelukkende begrunnet i generelle betraktninger som kan gjøres gjeldende i enhver sak.
- Terskelen for omgjøring etter fvl. § 35 tredje ledd er ikke overskredet og heller ikke vurdert.

- Statsforvalteren har sett bort fra kommunens egen vurdering av bosettingsspørsmålet, en vurdering som skal tillegges betydelig vekt. Statsforvalteren vurderer hensynet helt motsatt av hva Ørland kommune har gjort.
- Statsforvalteren ser videre bort fra kommunens redegjørelse for de faktiske forhold. Kommunen har blant annet opplyst at eiendommen har begrensede jordressurser og ligger på en øy uten skole. Dette påvirker eiendommens verdi i markedet.
- Vedtaket er basert på feilaktige antakelser om alternative erververe, og det er ikke faktisk grunnlag for å trekke den konklusjonen om at det «kan finnes alternativer» som bedre ivaretar hensynene i konsesjonslovens sammenlignet med konsesjonssøkers erverv. Saksforholdet i Rt. 2012 s. 18 er annerledes enn i vår sak. De faktiske forholdene i saken viser at det er ikke var stor interesse for eiendommen, og at det ikke var andre reelle interessenter. Verken Vestby-saken eller Statsforvalterens noe uklare «opplevelse» av eiendommens attraktivitet kan legges til grunn for at det er andre mulige kjøpere i saken. Det er uriktig bruk av rettskildene når Statsforvalteren bruker saker med andre faktiske forhold som grunnlag for sitt vedtak i denne saken.
- hvorvidt andre interessenter er reelle, er et forhold som forvaltningen må utrede i saken, og som følger av forvaltningsloven § 17. Herunder Statsforvalterens «stadige signaler» om økt etterspørsel etter slike eiendommer. At vedtaket bygger på antagelser fra Statsforvalterens side er en saksbehandlingsfeil.
- Statsforvalterens vurdering av aksjeselskap som kjøper er kun en generell betraktning som kan gjøres gjeldende i enhver sak om at det er «uheldig» at aksjeselskap kjøper landbrukseiendom. Terskelen for å gi konsesjon til saksaker med begrenset ansvar blir urimelig høy.
- Vedtaket er i strid med loven som krever en konkret vurdering siden vedtaket er forankret i rent generelle betraktninger som kan gjøres gjeldende i enhver sak.
- Det blir ikke foretatt noe konkret vurdering av hva som er påregnelig driftsform. Utleie av jord ville skjedd uansett i henhold til allerede inngåtte avtaler.

For øvrig siteres følgende fra klagen vedrørende hensynet til driftsmessig god løsning:

Det er vår klients synspunkt at det sannsynligvis er enklere å få fast bosetting på eiendommen ved å selge huset alene, og ikke samlet som er gårdsbruk. De to nabobrukene som nyttiggjør seg av melkekvote og innmark/beiteareal har ikke mulighet til å kjøpe hele gården, men driver landbruksdriften sin godt gjennom lange avtaler med SG. Det er heller ikke tilstrekkelige inntekter på gården i seg selv, og løsningen med utleie av melkekvote og innmark/beiteareal anses som den klart med hensiktsmessige formen å drive eiendommen på gjennom sammenslåingen med Storfosen Gods. Det regulert hytteområdet forutsetter en omfattende og kostnadsdrivende infrastrukturbygging, og steinbruddet har ikke hatt inntekt på mange år grunnet lite anleggsvirksomhet i området – Storfosen er øy med begrensede muligheter.

Statsforvalteren har i omgjøringsvedtaket sett helt bort fra vilkår 3 i konsesjonsvedtaket, som sikrer at andre gårdsbruk på Storfosen får tilgang på gode arealer for å opprettholde driften.

Statsforvalterens vurdering av klagen

I brev av 9.12.2021 viser Statsforvalteren til at klagen inneholder anførsler som i all hovedsak er vurdert i omgjøringsvedtaket. De har merket seg kommunens begrunnelse for å gi konsesjon, men finner ikke grunn til å legge avgjørende vekt på kommunens syn ut fra de nasjonale hensyn knyttet til eierskap til landbrukseiendom. Statsforvalteren fastholder sin vurdering av at eiendommen er en tradisjonell landbrukseiendom hvor det etter konsesjonsloven kan gis konsesjon til aksjeselskap, hvis denne eierformen byr på fordeler framfor personlig eierskap. Statsforvalteren kan ikke se at det foreligger slike driftsrelaterte fordeler eller andre argumenter i klagen som tilsier endring av vedtaket. Statsforvalteren kommenterer punktet med alternative erververe slik:

Klager mener LMD sin avgjørelse i Vestby-saken (19.03.2020) ikke kan anses å gi noen presedens for vedtak i nærværende sak. Det anføres med bred penn at det ikke var andre interessenter til denne landbrukseiendommen enn SG.

Statsforvalteren er kjent med Landbruksdirektoratets forholdsvis strenge fortolkning av når det må kunne sies å foreligge andre interessenter. Vi har likevel i denne valgt å se hen til Vestby-saken fra LMD. I tillegg er det etter vår oppfatning ikke avgjørende hvorvidt det finnes alternative interessenter eller ikke, all den tid det er momenter i konsesjonsloven § 9 som taler mot at konsesjon gis – slik det er i denne saken.

§ 9 første ledd gir ikke en konsesjonssøker et rettskrav på konsesjon dersom en innvilgelse isolert sett ivaretar de hensyn som er nevnt i bestemmelsen. Og slik vi oppfatter lovverket, så vil alternative interessenter kun være av avgjørende betydning dersom vilkårene for konsesjon i utgangspunktet er oppfylt, men et annet alternativ fremstår som bedre. I denne saken er det flere av momentene i konsesjonsloven § 9 som er vurdert dithen at de taler mot at det gis konsesjon. Dette gjelder både bosettingshensynet, hensynet til en driftsmessig god løsning og hensynet til en helhetlig ressursforvaltning. Dette er selvstendige grunnlag for avslag, og det kan da ikke være nødvendig å legge avgjørende vekt på hvorvidt det foreligger konkrete andre interessenter.

Landbruksdirektoratet viser til oversendelsesbrev av 9.12.2021 i sin helhet.

Kommentarer til Statsforvalterens oversendelsesbrev

Landbruksdirektoratet viser til brev av 10.1.2022 hvor du viser til ytterligere feil i Statsforvalterens vedtak og som heller ikke er rettet i oversendelsesbrev av 9.12.2021. Du viser til at Statsforvalterens vedtak ikke er tilstrekkelig opplyst og at vedtaket er basert på uriktige antagelser som har fått avgjørende betydning for Statsforvalterens vedtak. Feilene kan ha virket bestemmende på vedtaket og på bakgrunn av dette må vedtaket oppheves som ugyldig.

Du peker på Statsforvalterens vurdering av bosetningshensynet, hvor det etter dine anførsler er

...feil å legge til grunn at det må være «nødvendig å overføre eiendommen til et aksjeselskap for å sikre fremtidig bosetting og drift». Spørsmålet er om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen, altså om den konkrete overføringen vil ha positiv eller negativ innvirkning på bosetting på Storfosen. Hvilken betydning innvirkningen vil ha må deretter vurderes opp mot de andre hensynene i § 9.

Videre viser du til rundskriv om konsesjon, priskontroll og boplikt (M-1/21) og peker på at:

Det fremgår her at Statsforvalteren skal legge til grunn kommunens vurdering av bosettingsutviklingen. Videre må det legges vekt på at søkers erverv og planlagte utleie av jord, vil bidra til styrking av øvrige gårdsbruks driftsgrunnlag. Dette vil igjen bidra til å danne grunnlag for videre bosetting på Storfosen.

Statsforvalterens vedtak er på dette punktet ikke så godt opplyst som mulig, jf. fvl. § 17. Dette har igjen ført til at vedtaket ikke er tilstrekkelig begrunnet, jf. fvl § 25.

Du viser til at det ikke er et krav i loven om at det må være en fordel i seg selv at eiendommen overdras til et aksjeselskap. Om det er en fordel å overdra eiendommen til et aksjeselskap må vurderes ut fra hvilke andre reelle muligheter som foreligger i det konkrete tilfelle. Rundskrivet M-1/21 pkt. 5.2.8 og forarbeidene¹ beskriver eksempler og ikke utfyllende krav til hvilke fordeler eierformen kan gi.

Videre henviser du til M-1/21 pkt. 5.2.8 som blant annet omtaler at det må ses hen til påregnelig utvikling av forholdene på eiendommen i tiden framover med den aktuelle eierformen. Du peker på at:

I denne konkrete vurderingen av påregnelig utvikling må det da naturligvis også ses på hvordan drift av de øvrige eiendommene som eies av søker fungerer.

Søker leier som kjent ut andre deler av eiendommen til to nabobruk. Det er inngått langsiktige avtaler, som bidrar til gode og forutsigbare vilkår for brukene. En utvidelse av søkers eiendom vil i enda større grad bidra til forutsigbarhet og gode driftsvilkår for de to brukene. En overdragelse til aksjeselskap vil derfor utgjøre en fordel for driften av gårdsbrukene på Storfosen.

Landbruksdirektoratet bemerker

Landbruksdirektoratet er klageinstans i saken, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 28 første ledd. Etter fvl. § 34 kan Landbruksdirektoratet som klageinstans prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Landbruksdirektoratet skal vurdere de synspunkter klager kommer med, og se til at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak blir truffet, jf. § 33 femte ledd. Som klageinstans kan Landbruksdirektoratet selv treffe nytt vedtak eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen (statsforvalteren) til helt eller delvis ny saksbehandling, jf. § 34 siste ledd.

Landbruksdirektoratet legger til grunn at vilkårene etter forvaltningsloven for å behandle klagen er tilstede.

---

¹ Ot.prp. nr. 79 (2002-2003) side 66

Rettslig grunnlag

Konsesjonsloven formålsbestemmelse i § 1 er å:

regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a for å tilgodese:

- 1. framtidige generasjoners behov.*
- 2. landbruksnæringen.*
- 3. behovet for utbyggingsgrunn.*
- 4. hensynet til miljøet, almenne naturverninteresser og friluftinteresser.*
- 5. hensynet til bosettingen.*

Konsesjonsloven § 9 sier at ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål, skal det legges særlig vekt på:

- 1. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området,*
- 2. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,*
- 3. om erververen anses skikket til å drive eiendommen,*
- 4. om ervervet ivaretar hensynet til en ressursforvaltning og kulturlandskapet.*

Av konsesjonsloven § 9 a fremgår det at det skal legges særlig vekt på om det avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Denne kommer til anvendelse der eiendommen er bebygd, og har *mer enn 35 dekar fulldyrka og overflatedyrka jord og skal brukes til landbruksformål.*

Det går frem av konsesjonsloven § 9 tredje ledd at det *kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.*

Konsesjonsvurderingen

Konsesjonslovens formål med omsetningskontrollen er som nevnt i konsl. § 1 å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige.

Det er på det rene at konsesjonsmyndighetene ikke kan avslå en konsesjonssøknad til et AS ut fra en generell betraktning om at aksjeselskaper ikke bør få konsesjon. Det skal være en reell mulighet for at selskaper med begrenset ansvar kan få konsesjon. Om konsesjon skal gis eller ikke når eiendommen skal nyttes til landbruksformål, må som alltid vurderes etter en konkret og individuell vurdering etter konsesjonslovens formålsbestemmelse og de hensyn som følger av § 9. Ingen har krav på å få konsesjon, men konsesjon skal gis med mindre det er saklig grunn til å avslå.²

Erververs formål

Ved konsesjonsvurderingen skal det tas utgangspunkt i søkers formål med ervervet. Dette formålet skal vurderes opp mot de relevante samfunnsinteresser som gjør seg gjeldende.

Storfosen Gods AS (SG) har etter det opplyste ervervet konsesjonseiendommen for å sammenføye denne med sine øvrige landbruksarealer på Storfosen. Avstanden fra tunet på Storfosen Gods til boligen på Steinan er på ca. 2 km. SG driver med kornproduksjon og noe grasproduksjon. Landbruksdirektoratet legger, som kommunen, til grunn at SG har

---

² Rundskriv M-1/2021 punkt 5.1

som formål å forvalte jordressursene på en langsiktig og god måte og videreføre gjeldende avtaler på utleie av jord og kvote. Videre har kommunen også vist til at kjøper legger vekt på en bedre utnytting av utmarka til jakt og friluftformål.

I klagen oppgir du at det regulert hytteområdet forutsetter en omfattende og kostnadsdrivende infrastrukturbygging, og at steinbruddet ikke har hatt inntekt på mange år grunnet lite anleggsvirksomhet i området.

I Brønnøysundregistrene er SGs vedtektsfestede formål oppgitt som kjøp, salg og drift av eiendom samt landbruksproduksjon, forvaltning av innmark og utmark, jakt og fiske og kurs- og konferansevirksomhet.

Landbruksdirektoratet legger til grunn at konsesjonssøker formål med ervervet er landbruk, jf. konsesjonsloven § 9³.

Hensynet til skikkethet

Hensynet til skikkethet vil, når det er et AS som søker konsesjon, bero på den som selskapet engasjerer. Etter det opplyste har SG ansatt en agronom som står for driften av selskapets eiendommer. I vurderingen av skikkethet og når formålet er sammenføring av konsesjonseiendommen med landbrukseiendom som SG eier fra før, vil erverver normalt ha tilstrekkelig praksis fra drift av denne. Landbruksdirektoratet viser for øvrig til kommunens bemerkning⁴ og kan ikke se at hensynet til skikkethet taler mot konsesjon ved erverv av konsesjonseiendommen.

Driftsmessig god løsning

Hensynet til driftsmessig god løsning skal tillegges særlig vekt i konsesjonsvurderingen. Det dreier seg om en sammensatt landbruksfaglig vurdering av de faktiske forholdene i saken⁵. Det er blant annet av betydning hvilken driftsform som er påregnelig i området og arronderingsmessige forhold.

Arronderingsmessig ligger eiendommen nær og grensende til SGs øvrige landbrukseiendom. Dette utgjør en fordel i et langsiktig perspektiv. Driften skal imidlertid foregå ved utleie, noe som medfører at hensynet til arronderingen får noe mindre betydning i avtaleperioden.

Det fremgår at de to nabobrukene som nyttiggjør seg av Steinans melkekvote og innmark/beiteareal driver landbruksdriften sin godt gjennom lange avtaler med SG. Klager mener derfor løsningen med utleie av melkekvote og innmark/beiteareal må anses som den klart mest hensiktsmessige formen å drive eiendommen på gjennom sammenslåingen med Storfosen Gods.

Selskapet har driveplikt etter jordloven § 8. Denne driveplikten kan oppfylles ved å inngå leieavtaler med en varighet på minst ti år. Landbruksdirektoratet mener at forholdene som er beskrevet i utgangspunktet kan innebære en akseptabel driftsmessig løsning.

Klager anfører at leieavtalene uansett må følges uavhengig av hvem konsesjonssøker er. Man får slik sett ikke samsvar mellom eier- og brukerfunksjonen uavhengig hvem

---

³ Se rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.1

⁴ Se side 3 og 4.

⁵ Se rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.4

konsesjonssøker er. Landbruksdirektoratet er enig i dette synet når det gjelder perioden leieavtalene gjelder for. Utsiktene til samsvar mellom eier- og bruksstruktur synes imidlertid ikke til å være like godt ivaretatt i et lengre tidsperspektiv ved at SG får konsesjon.

Hvorvidt en konsesjonseiendom kan brukes som tilleggsjord eller bør bestå som selvstendig enhet er en vurdering kommunen tar stilling til. Ørland kommune viser til at konsesjonseiendommen i utgangspunktet er av en slik beskaffenhet at den driftsmessig sett burde kunne bestå som eget bruk.

Slik Landbruksdirektoratet vurderer det tilsier konsesjonseiendommens arealressurser, med blant annet jord og kvotegrunnlag og et våningshus i svært god stand, at eiendommen har gode forutsetninger for å kunne nyttes som en selvstendig enhet. At eiendommen mangler driftsbygning og maskiner kan tilsa at det er en fordel at konsesjonseiendommen blir sammenføyd med annen landbrukseiendom som tilleggsjord. Dette behøver imidlertid ikke stille seg nevneverdig annerledes enn eiendommer som har gammel/utdatert driftsbygning og maskiner.

Statsforvalteren viser til at SG allerede eier en betydelig del av øya, og at erverv av konsesjonseiendommen vil øke eierandelen ytterligere. Landbruksdirektoratet er enig med Statsforvalteren i at det fremstår som uheldig at et AS kjøper opp flere landbrukseiendommer i samme område hvor planen er å leie ut jorda til bønder i nærområdet.

Landbruksdirektoratet vurderer det slik at hensynet til en driftsmessig god løsning samlet sett til en viss grad taler mot konsesjon.

Helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Med kulturlandskapet menes landskapsbildet, mangfoldet i naturen og kulturhistoriske verdier. Til kulturlandskapet knyttes for eksempel produksjon av ulike miljøgoder som turveier og natur- og kulturopplevelser for allmenheten. Det samme gjelder muligheten for jakt, fiske, rekreasjon og turisme.⁶ Etter Landbruksdirektoratets vurdering synes dette hensynet godt ivaretatt ved søkers formål ved ervervet.

Med helhetlig ressursforvaltning menes at det må vurderes hvilke virkninger et eierskifte har for alle ressursene på eiendommen enten det gjelder jord- og skogbruksarealer, bygninger eller øvrige deler av eiendommen. I begrepet ligger også at fremtidige generasjoners behov i størst mulig grad ivaretas. Ressursene skal disponeres på slik måte at produksjonsevne og utnyttelsesevne ivaretas, slik at eiendommen i framtida kan legge grunnlag for drift og bosetting. En eier, som selv bor på eiendommen sin, har i utgangspunktet større foranledning til å ivareta eiendommens ressurser i et slikt langsiktig perspektiv enn den som ikke bor der.⁷

Statsforvalteren viser til kommunens saksframlegg om at konsesjonseiendommen i utgangspunktet er av en slik beskaffenhet at den driftsmessig sett burde kunne bestå som eget bruk. Kommunen viser også til at små og mellomstore melkebruk er signalisert prioritert fra Innovasjon Norge. Landbruksdirektoratet deler også synet om at

---

⁶ Rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.6

⁷ Rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.6

eiendommen er en normalt ressurssterk og tradisjonell landbrukseiendom som egner seg for bosetting og drift.

Landbruksdirektoratet legger til grunn at en eier som selv bor på eiendommen har større muligheter til å ivareta eiendommens ressurser enn en eier som ikke bor der. Erfaring viser at det er en stabil og rasjonell eierform der eier selv driver eiendommen og som gir samsvar mellom eier- og bruksstrukturen. Landbruksdirektoratet er enig med Statsforvalteren i at det over tid vil gi bedre ressursforvaltning dersom driverne får eierskap til naturressursene selv, framfor å være avhengig av selskapets prioriteringer og utleievilkår. Det er ikke en ønsket utvikling at landbruksressursene eies av andre enn de som driver dem og har yrket sitt i landbruket.

Siden søker ikke skal bo på eiendommen og driftsformen skal være utleie, taler hensynet til en helhetlig ressursforvaltning mot å gi konsesjon.

Hensynet til bosettingen i området

Bosettingshensynet er også et forhold det skal legges særlig vekt på. Det må avklares om bosettingshensynet gjør seg gjeldende i det aktuelle området og med hvilken tyngde. Med bosetting menes både bosetting på eiendommen saken gjelder og i området for øvrig.⁸ Det er ikke opplyst i saken hva som er tenkt med bolighuset.

Bosettingshensynet er i betydelig grad underlagt kommunens skjønn. Kommunen har vist til at de i egne planer er opptatt av å sikre bosettinga på Storfosna. Videre viser de til at denne eiendommen har en bolig med høy standard som har vært bebodd fram til nå. Kommunen peker også på at konsesjonseiendommen oppfyller kravene til lovbestemt boplikt etter konsesjonsloven § 5 annet ledd, og at kommunen i utgangspunktet ville ilagt boplikt for kjøper.

Kommunens begrunnelse for hvorfor de ikke ilegger vilkår om boplikt på konsesjonseiendommen er at *ønsket om å styrke bosettingen bare kan vektlegges dersom det er grunn til å tro at andre som ikke allerede bor i området, vil erverve eiendommen med sikte på selv å bo der*⁹. Kommunen oppgir at de ikke er kjent med slik interesse. Landbruksdirektoratet viser til punktet nedenfor, om det finnes reelle alternativer m.m., for vår vurdering av dette.

Kommunen anser at bosettingshensynet i denne saken vil kunne ivaretas fordi det er grunn til å tro at en ytterligere utvidelse av ressursgrunnlaget av Storfosen Gods vil bidra til økt bosetting der. Noen nærmere beskrivelse av vurderingen fremkommer ikke.

Slik Landbruksdirektoratet vurderer det ser vi ikke at klagers planer for eiendommen innebærer bosetting. Vår vurdering er da at hensynet til bosettingen taler mot at konsesjon innvilges.

Hensynet til en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling

Etter konsesjonsloven § 9 a kommer priskontrollen til anvendelse hvor det er tale om bebygd eiendom med mer enn 35 dekar fulldyrka og overflatedyrka jord som skal nyttes til landbruksformål.

---

⁸ Rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.3

⁹ Rundskriv M-1/2021 punkt 5.2.3

Avtalt kjøpesum for konsesjonseiendommen er kr. 6 600 000. Av saksdokumentene fremkommer det at kommunen estimerer konsesjonsprisen – basert på erfaringstall - til kr. 6 547 000. Kommunen har i sin vurdering av hensynet til en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling antydnet at den avtalte prisen kan være noe høy, men ikke så høy at konsesjon bør avslås på dette grunnlag.

Landbruksdirektoratet legger kommunens vurdering til grunn og vurderer at den avtalte prisen ikke taler mot at konsesjon gis.

Vurderingen etter § 9 tredje ledd

Da det er et AS som søker konsesjon, skal konsesjonsvurderingen også foretas etter konsesjonsloven § 9 tredje ledd. Bestemmelsen åpner som nevnt ovenfor for å gi konsesjon på erverv av en landbrukseiendom til et AS. Det fremgår av forarbeidene¹⁰ at det er behov for en bestemmelse som legger til rette for fleksible løsninger i de tilfellene der dette byr på fordeler i forhold til tradisjonelle eierformer. Av de samme forarbeidene fremgår at «[d]et er et landbrukspolitisk mål at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer som i størst mulig grad bebor og driver sine eiendommer.» Det er videre henvist til at dette er norsk tradisjon som har vist seg å være en stabil og rasjonell eierform. Det landbrukspolitiske målet om at eier og bruker skal være den samme er sentralt.

Vurderingen av hvilke fordeler som kan oppnås ved at et AS er eier må også ses i forhold til nåværende situasjon. Landbruksdirektoratet må vurdere betydningen av at konsesjonseiendommen går fra å være i et personlig eie til et AS.

Ved å gi konsesjon til et AS vil landbruksmyndighetene i stor utstrekning miste den kontrollen som vedrører konsesjonslovens formål, nemlig å «regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet,..». Hovedregelen i aksjeloven § 4-15 er at aksjer kan fritt omsettes der annet ikke er bestemt. Ved at et AS får konsesjon ved kjøp av en landbrukseiendom, oppstår det ikke konsesjonsplikt dersom aksjene senere selges videre. Landbrukseiendommer eid av et aksjeselskap kan dermed reelt sett skifte eier uten konsesjonsbehandling. Disse langsiktige virkningene er også sentrale i vurderingen av om konsesjon skal gis.

Hva slags fordeler det innebærer er nærmere beskrevet i forarbeidene slik: «Det kan for eksempel være behov for å utnytte ressursene gjennom felles tiltak. Det kan også være ønskelig å danne driftsselskaper med rettigheter i de ulike interessentenes eiendommer».¹¹ Vurderingen av om eierformen byr på fordeler må dreie seg om fordeler for den eiendommen det gjelder, typisk drift og ressurser. Uttalelsene i forarbeidene knytter seg til landbruksdriften. Landbruksdirektoratet er av den oppfatning at det ikke er holdepunkter i regelverket eller praksis for å tolke begrepet til å gjelde utover landbruksdriften.¹²

At konsesjonssøker vil forvalte landbruksressursene på konsesjonseiendommen godt, med samarbeid med lokale gårdbrukere, samt utvikle potensiale på eiendommen, er som nevnt over lagt til grunn i saken. Likevel er konsesjonseiendommen å anse som en normalt

¹⁰ Ot.prp.nr.79 (2002-2003) s. 66

¹¹ Ot.prp.nr. 79 (2002-2003) s. 66

¹² LMD ref: 19/1405-12 av 19.3.2020 s. 8

ressurssterk landbrukseiendom egnet for tradisjonell drift. Eiendommen vil kunne gi avkastning som kan danne grunnlag for bosetting og drift framover. At eier eventuelt må basere seg på inntekter utenfor gårdsdrift i tillegg er ikke uvanlig i norsk sammenheng, og endrer ikke på denne vurderingen.

Landbruksdirektoratet legger, som Statsforvalteren, til grunn at konsesjonseiendommen har godt med ressurser når det gjelder fulldyrka jord og innmarksbeite, hyttefelt, pukkverk og melkekvote. At eiendommen mangler driftsbygning kan vi i denne sammenheng ikke se at har avgjørende betydning.

Landbruksdirektoratet kan etter dette ikke se at det oppnås slike fordeler som tilsier at eierformen bør være aksjeselskap.

Om det finnes reelle alternativer til konsesjonssøker

Konsesjon kan nektes om det finnes andre mulige kjøpere som kan ivareta hensynene i konsesjonsloven på en bedre måte enn konsesjonssøker. I henhold til uttalelser i dom av Høyesterett mot AS Kistefos Træsliberi¹³ kreves det ikke at alternativene er fremlagt i detalj og fremstår som sikre.

I denne saken er det avklart at aktuelle naboer som driver aktivt med jordbruksdrift i området er forespurt om interesse for tilleggsjord. Statsforvalteren viser til at det er mulig gjeldende leieavtale innvirker på denne interessen. Etter det opplyste har leietaker en 10-års avtale på arealet og melkekvoten på Steinan, som ble opprettet i 2020. Kommunen viser til at vedkommende som leier jorda også ble forespurt, men at han per nå ikke har mulighet til å kjøpe jorda han leier.

Spørsmålet blir da om det finnes alternative kjøpere som er interessert i eiendommen som selvstendig bruk. Klager anfører bestemt at det ikke var andre reelle interessenter da eiendommen ble lagt ut for salg.

Statsforvalteren har uttalt følgende om dette:

I nærværende sak er det opplyst om at landbrukseiendommen ble lagt ut for salg på åpent marked via megler høsten 2020. Megleren som foresto salget opplyser til Statsforvalteren at det var stor interesse for eiendommen. Fem interessenter var på visning, hvorav to av disse var oppriktig interesserte i eiendommen og begge hadde finansieringen i orden. Disse innga ikke noe bud, og eiendommen ble etter hvert solgt til konsesjonssøker. Megleren sier at det har vært økende interesse for slike eiendommer den siste tiden, og han erfarer at det ville vært mulig å selge denne eiendommen som et selvstendig bruk, og ikke bare som tilleggsjord slik konsesjonssøkers erverv innebærer.

Konsesjonssøker viser til at konsesjonseiendommen ligger på en øy med fergeforbindelse og uten skole, og at dette påvirker eiendommens verdi. Det fremkommer i saksdokumentene at eiendommen ble lagt ut for salg med en prisantydning på kr. 7 688 320 inkludert omkostninger. Prisantydningen var da en del høyere enn kommunens beregning av konsesjonsprisen. Landbruksdirektoratet bemerker at dette også vil kunne ha betydning for eventuelle interessenter. Landbruksdirektoratet vil uansett peke på at det ikke er noe krav om at andre interessenter må være villig til å betale den samme pris som konsesjonssøker har gitt.

---

¹³ Rt-2012-18

I e-postkorrespondansen 26.8.2021 spør Statsforvalter eiendomsmegleren som foresto salget av konsesjonseiendommen om han hadde inntrykk av at «slike gårder lar seg selge som selvstendige bruk, og ikke som tilleggsjord?». Meglerens svar på dette spørsmålet var positivt.

Slik Landbruksdirektoratet vurderer saken, synes det å foreligge gode nok holdepunkter til å anta at det her finnes alternative erververe. Landbruksdirektoratet kan da ikke se at det i denne saken er behov for å utrede dette spørsmålet noe nærmere.

Hensynet til kommunalt selvstyre

Hensynet til det kommunale selvstyre skal tillegges vekt. Hvilken vekt det skal tillegges vil bero på en nærmere vurdering av det konkrete saksområdet. Det følger av rundskriv H-1998-2103 fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet punkt 9.1 at der nasjonale hensyn som eier- og bruksstruktur gjør seg gjeldende, vil kommunens vurdering ha mindre vekt. Nærmere om dette nedenfor. Vurderingen av bosettingshensynet er nevnt som typisk slike sakstyper hvor hensynet til det kommunale selvstyre tillegges særlig vekt. Landbruksdirektoratet har sett hen til blant annet kommunens vurdering av bosettingshensynet og også sett hen til kommunens vurdering av de andre hensynene. Gjennom dette er også hensynet til det kommunale selvstyret ivaretatt og vurdert. Vi finner imidlertid ikke at kommunens vurdering kan få avgjørende betydning i denne saken.

Adgangen til å omgjøre etter forvaltningsloven § 35 tredje ledd

Statsforvalteren i Trøndelag kan bare gjøre om kommunens vedtak dersom hensynet til offentlige interesser tilsier det. Spørsmålet i saken er om hensynet til «offentlige interesser» tilsier at kommunens vedtak må omgjøres. Den offentlige interessen det i denne saken er tale om kommer til uttrykk i konsesjonslovens formålsbestemmelse. Denne sier at formålet med konsesjonsloven er å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer «og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, ...» I lovforarbeidene fremkommer at «Landbruksdepartementet mener en bør videreføre dagens praksis som innebærer et ønske om at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer som i størst mulig grad selv bebor og driver sine eiendommer.»

Landbruksdirektoratet vurderer det slik at ønsket om å videreføre denne praksisen er et nasjonalt mål, og at dette faller inn under begrepet «offentlig interesse» i forvaltningsloven § 35 tredje ledd. Hensynet til denne offentlige interessen tilsier omgjøring av Ørland kommune sitt vedtak.

Det er videre et krav om at kommunens vedtak må være egnet til å dreie praksis i en klart uheldig retning. Landbruksdirektoratet vurderer det slik at vedtaket fra Ørland kommune om å gi konsesjon til et aksjeselskap på en eiendom som denne, vil kunne vanskeliggjøre en videreføring av ønsket praksis. Det er ikke en sjeldent forekommende sakstype at aksjeselskaper ønsker å erverve tradisjonelle landbrukseiendommer. Vedtaket vil, dersom det blir stående, dermed med rette kunne påberopes av andre i tilsvarende saker.

Landbruksdirektoratet vurderer derfor at det er grunnlag for å fastslå at Ørland kommunes vedtak er egnet til å dreie praksis i klart uheldig retning hvis det blir stående, og at det dermed er hjemmel til å omgjøre kommunens vedtak. Vi vurderer det slik at å gi konsesjon til SG for erverv av Steinan ikke er forenlig med å sikre slike eier- og

bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet. Vi kan ikke se at salget til SG gir slike fordeler for landbruksdriften som konsesjonsloven krever. Ut fra disse vurderingene kan ikke Landbruksdirektoratet se at eierformen aksjeselskap utgjør en fordel framfor tradisjonelt eierskap.

Vedtak: Landbruksdirektoratet tar ikke klagen til Storfosen Gods AS til følge. Statsforvalteren i Trøndelags vedtak av 8.10.2021 stadfestes. Det betyr at Storfosen Gods AS ikke gis konsesjon for sitt erverv av gnr. 160 bnr. 2 m.fl. i Ørland kommune.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Slik Landbruksdirektoratet forstår kjøpsavtalen mellom selger og SG, har SG tatt forbehold om konsesjon for kjøpet. Siden eiendommen da går tilbake til selger, skal ikke landbruksmyndighetene sette frist etter konsesjonsloven § 18.

Vi beklager at det har tatt lang tid å behandle klagen.

Med hilsen
for Landbruksdirektoratet

Aud-Ingrid Krefting
seksjonssjef

Vibeke Godal
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ingen signatur.

Mottakere:
Pretor Advokat AS

Kopi til:
Kurt V. Myran Sommervold
Statsforvalteren i Trøndelag
Ørland kommune

Pb 2600
Pb 401

7734 STEINKJER
7130 BREKSTAD